

עפ"ת 23136/04/18 - אמיר קרני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 23136-04-18 קרני נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
מערערים	אמיר קרני
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק-דין

- ערעור לפי סעיף 57 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) על החלטת בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים מיום 11.4.18 (כ"ב סגן הנשיא יהושע צימרמן) בבא"ש 2560-04-18, אשר דחה את בקשתו של המערער לביטול החלטת מנהלית אודות איסור שימוש ברכב לתקופה של 30 יום.
- ההחלטה לדון וכתב האישום (מס' 40250051816)**
- ביום 9.4.2018 נסמרה לנב" שרית בן-שימול המונה לדון באישומים שיחוסו לנב" בן-שימול בכתב האישום הוי:
 - האישומים שיחוסו לנב" בן-שימול בכתב האישום הוי:
 - הניגה ברכב הנ"ל שלולו במסרה הודעת אי-שימוש על-ידי בנות משרד הרישוי, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי-שימוש, במסגרת תנאים שפורטו בהודעת בכתב האישום נקבע ליום 9.5.2018.
 - הניגה ברכב הנ"ל שרית בן-שימול הודעת הקדמת בניגוד **לתקנה 303(א) לתקנות התעבורה, התשס"א-1961**
 - בהחלטה לדון וכתב האישום נכתב כי ביום 9.4.18 בשעה 10:15 מכיוון כביש 437, קולמסטר אחד לפני צומת משרי:
 - במהלך השימוש אכספו נעצר הרכב הנ"ל בדריקה לאור שהראה נסמך בכביש, ואני אחרי, לוחית היתר מדבקה מס' 534118 ורישום בעברית במבחן. בדריקה הנוגה לבד"ה ברכב, זוהה הרכב ע"פ מס' שלוה. ע"פ מסמך משטרה הודר הרכב לפירוק מיום 31.12.15. בנוסף, אין ברשת הנהגת רישון סחר בו היה מופיע כשישאל לנהוג ברכב. הסבר על כי הרכב הודר מהכביש, לוחית המבחן מחופה ואינה מקורית. למקום זמן קצין טוענה להשבתה על אתר. הוסברה לה העבירות.
 - הנוגה על שב" בן-שימול כפי שנוכחה בהחלטה לדון וכתב אישום היתה:
 - "אני רוצה לקנות את הרכב אז אני מדקדק אותו, אני מכירה את בעל המגרש. הוא משפחה שלי".
 - השימוש לנב" האיסור המנהלי על השימוש ברכב**
 - ביום 9.4.06, נערך לנב" בן-שימול שימוע לנב" האיסור החלטת דברא איסור מנהלי על שימוש ברכב. בסופו השימוע נרשם כי תוגבה על שב" בן-שימול במסגרת השימוע היתה:
 - "אני קונה את הרכב, אמרו לי שהוא מונח לאחר הפכי לי אותו לרייסינג".
 - לאחר השימוע, החליט קצין אר"ל לאסור מנהלית את השימוש ברכב למשך 30 יום. נמוקי החלטתו של הקצין, כפי שפורטו בסופו השימוע, היו:
 - "מדובר ברכב שהודר לפירוק ואסור לו כלל לסייע על הכביש".
 - בשולי הודעת השימוע, על ב"ב החלק שענינו אישורה של שב" בן-שימול בדבר קבלת הודעת איסור השימוש ברכב, נרשם:
 - "הנב" לדיעתי כי בתום ה-30 יום הרכב מועד להשמדה אלא אם כן אביא אישור קודם לכן להחזרת הרכב לכביש".
 - הבקשה לשחרור הרכב**
 - למחרת היום, 10.4.18, הגיש מר אמיר קרני בקשה לשחרור הרכב לבית-משפט השלום לתעבורה (בא"ש 2560-04-18).
 - בבקשה טען מר קרני כי הוא מנהל משרד מנהל, וב"ב היתר במגזר הצבאי המוכות ששאר כחב האישום. מר קרני טען כי ביום 9.4.18 נסעה במכונית של "שרית בן-שימול", שהתכוונה לקנות את המכונית, כדי לבדוק אותה. לטענתו של מר קרני, המכונית "נמצאת בטיפול וברשות במגרש לצורך בדיקה והחזרה לכביש/לכביש, המונעת משאר לוחית היתר". **במבחן**, כותבים לרישון הסחר... (ספקה 3 לבקשה. ההדגשה במקור).
 - מר קרני צין בבקשה כי במסגרת עסקאות, הוא מחזיק **"רישון סחר"** וכן **"עודדת ביטוח חובה סחר"**, ע"פ פ"כ מהרעיון הרשמיים" (ספקה 2 לבקשה. ההדגשה במקור).
 - לבקשה לשחרור הרכב צורף ע"ש-מילה אלהיו: **"עודדת ביטוח חובה סחר"** על-שם מילה אלהיו. שאר הרכב המבוסס בפוליסה הוא "כל רכב מנועי כהגדרתו בחוק הפיצויים...". בי האדם הראשאי לנהוג ברכב הוגדר בפוליסה כ"כל אדם הנהג ברכושו של בעל הפוליסה ובמסגרת יחסי עבודה הקיימים ביניהם". וכן יפיו כוח מיוחד מיום 15.5.2014 מאת שב" מילה אלהיו, המיפיה את כוחו של **יעקב בן-דולת**, ת.ו. 040592149, לפעול בשמה ובמקומו "בכל הפעולות הדרושות לצורך הפעלת הרישון להפעלת חו סחר 534118".
 - בבקשה לשחרור הרכב התבקש בית-משפט השלום לתעבורה על-ידי מר קרני לביטל את כתב האישום ולהחזיר את המונות לרשותו. שכן, לדבריו, "השטר טעה ולא הבין מהן המשמעות של לוחית 'במבחן' ופרשנותו הייתה מוטעית", וכן "המונית משמשת את המגרש לצורך העבירות ולא מכירתה, ואם כונת המשרה... התחשבו מר המגרש של תקופה שלא בצדק ושלא לצורך שדאל" (ספקה 5 לבקשה).
 - החלטת בית-משפט השלום לתעבורה (בא"ש 2560-04-18)**
 - ביום 11.4.18 התקיים דיון בבקשה לשחרור הרכב בבית-משפט השלום לתעבורה. לאחר הדיון, החליט בית-משפט השלום הנכבד (כ"ב סגן הנשיא יהושע צימרמן) לדחות את בקשתו של מר קרני. עיקרי נמוקיו של בית-משפט השלום הנכבד היו כדלקמן:
 - "אין בהיתר לנהוג ברכב על פי רישון סחר היתר לנהוג בו כאשר הרכב נאסר לשימוש בשל אי תקינות, וכפי שמצין השטר 'הודר לפירוק מיום 31.12.15' דהיינו מלפני למעלה משנתיים.
 - הנאשמת אשר נהגה ברכב נהגה בו ברוחו בלתי כשר לנהוגה לחלוטין, הנהיגה היתה לשם בדיקת הרכב טרם קנייתו, ובנוכחות אלו הנהיגה ברכב מסכנת בסיכון חמור את שלום הציבור. כפי שצוין לעיל אין רישון הסחר ממיר נהגה ברכב בתנאים אלו.
 - לנכה האמור לעיל, אין צורך להירשם לשאלת המעמד של המבקש אשר איננו מחזיק ברישון סחר אלא מחזיק במסמך הנושא כוחות יפיו כוח מיוחד" ואין צורך להירשם לטענות המנסות של הבעים ומשכך אני דוחה את הבקשה".
 - הודעת הערעור (מס' 23136-04-18)**
 - ביום 15.4.18 הגיש מר קרני את הערעור הנוכחי. בערעור דור מר קרני, בעיקרם של דברים, על הטענות שטען בפני בית-משפט השלום הנכבד לתעבורה. עם זאת, לערעור צורף יפיו כוח שונה מה שהוגש לבית-משפט השלום לתעבורה. בא-כוחו של מר קרני ציין בהודעת הערעור כי מדובר ביפיו כוח מהבגלים הרשמיים "שהם שותפים שלו ולהם סנף בתל-אביב" (ספקה 3 להודעת הערעור).
 - יפיו כוח שצורף היה יפיו כוח של שב" אלהיו מילה מיום 15.5.2015 ובמסגרתו יפיהה שב" אלהיו את כוחו של מר אמיר קרני לפעול בשמה ובמקומו "בכל הפעולות הדרושות לצורך הפעלת שלט במבחן מספר 534118".
 - השימועים בערעור**
 - הערעור נשמע בפני ביום 16.4.2018 במסגרת הערעור שש טען ע"ד שיאי, בא-כוחו המלחמל של המערער, כי רכב המצוי "במבחן" אינו רכב. שיתן לומר עליו כי מספר לוחית הזהוי שלו שונה שלא כדן. אשר לעובדה, שהוצגה ביחס לרכב תעודת אי-שימוש, טען ע"ד שיאי כי אין הרכב הודר בתום המכביש, אך לבדור הרכב חתן, והמערער - שבקאו ומסמן בכלי רכב - וודא שריכב אים מסמן לנהוג. ע"ד שיאי אשר שלא התקיימה הפרוצדורה, הקבועה בתקנה 308 ובתקנה 309 לתקנות התעבורה, התשס"א-1961 לפיה יש צורך בהוצאת תעודת רשמות והסמכתו על כך שריכב חתון ומצבו מאפשר לו לנסוע בכביש. ע"ד שיאי הסביר שפרוצדורה זו כרוכה במשלום, ולכן לא עוד הרכב לא נמכר אין כדאיות כלכלית לנקוט בפרוצדורה זו. ע"ד שיאי שש ודגיש כי לעמדתו העיקר הוא המהות ולא הפרוצדורה, ומבחינת המהות הרכב אינו מסמן.
 - ביחס ליפיו כוח מאת שב" מילה אלהיו: ע"ד שיאי הסביר כי לבית-משפט השלום לתעבורה הוגש בשגגה יפיו כוח מאת שב" אלהיו למר בן-דולת אך כבר במהלך הדיון בבית-המשפט לתעבורה, וכן במצורף להודעת הערעור, הוגש יפיו כוח הנכון של שב" אלהיו למר קרני. המערער. ע"ד לאון, ב"כ המדינה, לא התנגד להגשת יפיו כוח העדכן. טענתו של מר שיאי היא כי זי ביפיו כוח האמור לו להעניק למר קרני את הסמכות לפעול בהתבסס על רישון הסחר של שב" מילה אלהיו. במהלך הערעור, ע"ד שיאי אף העמיד לעיון בית-המשפט והתביעה מסמך שכתבה שב" מילה אלהיו, ולפיו "היא עוסקת בסחר במוניות ורכבים, וכמו כן יש לנו שש סניפים ועובדת במשוחי עם הסנף בירושלים בתל אביב ברחוב שדרות הר ציון ובירושלים רחוב מוריה 2" (לאחר העיון, מסמך זה הוחזר לע"ד שיאי לבקשתו, בשל כך שלא היו לסמך נלוותים). ע"ד לאון, ב"כ המדינה, לא התנגד להגשת המסמך.
 - ע"ד לאון, ב"כ המלחמל של המדינה, התנגד לקבלת הערעור. ע"ד לאון הגיש במהלך הערעור הדפים "מערכת רכב", בו נרשם כי רכב מונות פולקסווגן מס' 8708025 הוא במצב של "אובדן נהוג" (סומן שמ/1). ע"ד שיאי לא התנגד להגשת הדפים.
 - ע"ד הגיש ע"ד לאון אסופת מסמכים, מתנהגת בעלה, לטענתו, כי שב" שרית בן-שימול הנ"ל נהגה במונית הנ"ל ביום 2016 וגם אז התייצב לשימוע המנהלי מר אמיר קרני, המערער. ע"ד לאון הוסיף ציין כי "בסופו של יום הרכב לא הושבת בדו"ח הנ"ל אצל מי שעבר את השימוע זה להגשק". ע"ד שיאי, אשר עיין במסמכים במהלך הדיון, לא התנגד להגשתם.
 - טענה נוספת בפני ע"ד לאון היתה כי סדרת יפיו כוח שחושש, אין כדי להעניק לנב" בן-שימול את הזכות לנסוע במכונית, שכן לנב" בן-שימול בוודאי לא ניתן כל יפיו כוח מב" אלהיו.
 - ע"ד שיאי השב לטענותיו של ע"ד לאון והתייחס במהלך הערעור למסמכים שהוגשו על-ידי ע"ד לאון, בפרט למסמכים שסיקו בהניהגה של שב" בן-שימול באותה מונות בשנת 2016. ע"ד שיאי טען בהקשר זה כי ההסבר להם הוא שגב" בן-שימול לא היה קובעה של משרד המכביש, ובמסגרת זו היה בדקת את המכונית ומתחבנת לבני רישות.
 - לפיכך, בקיש ע"ד שיאי לקבל את הערעור. ע"ד לאון, מצדו, בקיש לדחות את הערעור.
 - דיון והכרעה**
 - לאחר העיון נמצאת כי דין הערעור להידחות, מטעמים של בית-משפט השלום הנכבד לתעבורה.
 - כפי שעמד על כך בית-משפט השלום הנכבד, "אין בהיתר לנהוג ברכב על פי רישון סחר היתר לנהוג בו כאשר הרכב נאסר לשימוש בשל אי תקינות, וכפי שמצין השטר 'הודר לפירוק מיום 31.12.15' דהיינו מלפני למעלה משנתיים". בהניהגה מעין זו שש כדי לסכן את שלום הציבור, "ואין רישון הסחר ממיר נהיגה ברכב בתנאים אלו".
 - נקודת המנוג בעניינו היא כי רכב המסמן את הציבור, אל לו לנסוע בכביש הארץ. ודגיש: בעניינו מדובר ברכב, שהודר לפירוק ואשר קיימת ביחס אלוו קציעה מסמכת לפיה הרכב מסמן את הציבור.
 - ב"כ המערער אישר במסגרת הערעור כי לא קומת ביחס לרכב הפרוצדורה הקבועה בדין, המאפשרת לקבוע אם רכב הוא חתן ואינו מסמן את הציבור. זי בכך כדי להביא לדחיית הערעור, בהמשך לנימוקי בית-משפט השלום הנכבד. שיקולים כלכליים, בהם בקיש ב"כ המערער להחליט, אינם יכולים להצדיק התחלשות הפרוצדורה הקבועה בדין, שהמונה ביצירה נועדה להבטיח כי סרג בר-סמכא הוא שקיפות כי הרכב חתן ואין בו כדי לסכן את הציבור.
 - לא למותר לשלב ולהזכיר בהקשר זה את שאמאר בשולי הודעת השימוע, לאמור כי "הנב" לדיעתי כי בתום ה-30 יום הרכב מועד להשמדה אלא אם כן אביא אישור קודם לכן להחזרת הרכב לכביש".
 - בנוכחות אלו, לא עלה הצורך להירשם לטענות הצדדים בנוגע למשמעותם של יפיו כוח מאת שב" אלהיו; בנוגע לכך שבפוליסת הביטוח שהציג המערער נרשם כי בי האדם הראשאי לנהוג ברכב הוגדרו בפוליסה כ"כל אדם הנהג ברכושו של בעל הפוליסה ובמסגרת יחסי עבודה הקיימים ביניהם" (ההדגשה הוספה), כאשר לכאורה לא הובאה ראיה לכך שהתקיים יחסי עבודה עם שב" בן-שימול; ובנוגע לשב" בן-שימול נמצאה נהוגת פעמים בפערי זמן משמעותיים באותה מונות.
 - אשר על, כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.